

РЕШЕНИЕ

№ 4621

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3167** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от П. К. П., чрез адв. И. Б., срещу решение № 598 от 06.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 12419/2022 г. от Софийски районен съд (СРС), 108-ми състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-4332-016600/29.08.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на касатора са наложени административни наказания, както следва: за нарушение на чл.40, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) - наказание глоба в размер на 20 лв. на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП; за нарушение на чл.123, ал.1, б.,„в“ от ЗДвП - наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП. С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното съдебно решение поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Иска се отмяната му. Претендира се присъждане на разноски.
Ответникът – началник сектор в СДВР - отдел „Пътна полиция“ не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 02.05.2022 г. в [населено място] К. П., управлявайки лек автомобил „Ф.“, модел „К.“, рег. [рег.номер на МПС] по [улица], в непосредствена близост до кръстовището с [улица]извършва неподсигурена маневра – движение на заден ход, и реализира ПТП с лек автомобил „О.“, модел „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от свидетеля Р. Р.. Последвал и повторен удар, в резултат на което на последния автомобил били нанесени щети по предната броня, решетката, като била изкривена и регистрационната табела. Двата участници в процесното ПТП постигнали съгласие да бъде съставен двустранен протокол за ПТП. След като жалбоподателя установил, че не носи в себе си полицата за гражданска отговорност, оставил координатите си на свидетеля Р. за да установят връзка по-късно. Непосредствено след това напуснал местопроизшествието. По-късно, при установен контакт между двамата, П. отказал да предостави данните за застраховката „Гражданска отговорност“. Поради това, на следващия ден свидетелят Р. сигнализирал органите на ОПП – СДВР. След посещение на местопроизшествието от екип на ОПП-СДВ на 14.05.2022 г., бил съставен протокол за ПТП № 1829812 и скица. На 26.07.2022 г. жалбоподателят П., подал декларация в ОПП-СДВ, в която потвърдил, че на процесната дата той е управлявал лек автомобил „Ф.“, модел „К.“, рег. [рег.номер на МПС] .

Проверяващите органи приемат, че са нарушени разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.123, ал.1, б.,в“ от ЗДвП, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 201609/26.07.2022 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да потвърди НП, районният съд е обусловил извод, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Обжалваното решение е правилно.

При постановяването му решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл.220 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на районния съд за спазването на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Във връзка със съдържащото се в жалбата възражение, че решаващият съд не е обсъдил съществени пропуски в обжалваното НП, като не е направена прецизна индивидуализация на местопроизшествието, следва да се отбележи, че с подадената декларация от 26.07.2022 г. П. П., е потвърдил лично фактът, че е бил на посоченото място , на посочената дата и е участвал в процесното ПТП. Настоящият състав приема, че след като локацията посочена лично от касатора е идентична с посочената от органа, то възражението му се явява неоснователно.

Във връзка с твърденията за порочност на съставения АУАН и видно съдържанието му, актът е съставен на 26.07.2022 г., като на същата дата е връчен лично на касатора,

без посочени възражения от негова страна. Освен това в собственоръчно попълнена декларация, същият е посочил, че се е явил в ОПП – СДВР на 26.07.2022 г. във връзка с преписка вх. № 452/2022 г. Останалите възражения за нередовности при съставянето на АУАН са подробно обсъдени от районния съд, като изводите му за тяхната неоснователност се споделят от касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

Ирелевантен е въпросът, дали автомобилът на свидетеля Р. е бил паркиран на обособено паркомясто. Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗДвП, преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. Дори да се кредитира изложеното от касатора, че автомобилът зад него не е бил на обособено паркомясто, настоящият състав изцяло споделя извода на районния съд, че преди предприемане на въпросната маневра, касаторът е бил длъжен и е имал обективна възможност да погледне в огледалата за обратно виждане за да се убеди, че зад него няма друго превозно средство.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил и как е доказано то. Правилно е преценена и обществената опасност на нарушението и нарушителя и правилно СРС е приел, че деянието не представлява маловажен случай. За настоящата инстанция не съществува съмнение, че процесното нарушение е било извършено, като същото е установено по единствено възможния за това начин, чрез извършването на проверка от компетентните за това лица.

Съдът не споделя възражението за нарушено право на защита. Ясно е, че на касаторът е надлежно връчен съставения му АУАН. Възражения по констатациите в акта не са били направени. Касаторът е получил процесното НП, обжалвал го е в срок, а след това е подал и касационна жалба срещу решението на СРС. Очевидно е че касаторът е реализирал правото си на защита в пълен обем.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 598/06.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. НАХД № 12419/2022 г. от Софийски районен съд, 108-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.